

М. Требѣва да желдешъ да идешъ тамъ, сѣне мой: защото є свато мѣсто, и защото не сѣществѣва тамъ нищо неправедно или зло. Надамсе найповече, че ще бѣдешъ добро дѣте, и ще обьчашъ Бога, и ще го слѣшашъ, и тогава ще видишъ Некото, и сички нѣща колкѣто сѣ вътре въ него, и ще бѣдешъ тамъ благъ, добръ, и вѣчно благополученъ.

Госпожа Анна и Іованчо върнахасе неке, и бѣха пристигнали близъ дома: свършиха бърже расходатъ, и влезнаха вътре въ доматъ си.

РАЗГОВОРЪ ІV.

Като свърши Іованчо урокатъ си по окѣдванѣто, и поигра малкѣ въ дворотъ, дойде при майка си, и моли ѝ се да иде заедно съ него въ градинжта. Госпожа Анна склони и расходихасе нѣколко време, и та собра малкѣ цветїа, а Іованчо търчеше на самъ на тамъ та сѣ стараше да Фати замченцето си което бѣше отвѣгнало отъ обиталницжта мѣ. Най послѣ прочее, като го Фати, той